

[I. A. Hansen.]

vil ikke tillade en saadan Nedgang i Udgifterne til Flaaden, som forudsættes i den højtærede Forsvarsministers Forslag.

Jeg har ligesom tidligere Talere nogle Bemærkninger at gøre til den højtærede Udenrigsminister, men før jeg gør disse Bemærkninger, vil jeg gerne lykønske Retsforbundet til den Kovending, Partiet aabenbart har gjort, forudsat at det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen talte som Ordfører for Partiet, hvad man vel maa have Lov til at gaa ud fra, da han er den eneste af Partiets Medlemmer, der har haft Ordet om denne Sag. Jeg maa sige, at det ærede Medlems Udtalelser lignede ikke meget de Udtalelser, som Partiets tidligere Ordfører, Ordføreren fra i Fjor, det ærede Medlem Hr. Axel Dam, fremsatte om dette Forslag. De mindede for Resten heller ikke meget om Indholdet af det Forslag, som forhenværende Medlem af Partiet, Hr. Pastor Willesen, i sin Tid skitserede her fra Talerstolen. Det ærede Medlem Hr. Axel Dam var fuld af Kritik overfor det foreliggende Lovforslag; i Hovedpunkterne tiltraadte han i Virkeligheden den saglige Kritik, vi fra vor Side rettede imod det, og han gav ingen Antydning af, at han noget Øjeblik kunde tænke sig at stemme for Forslaget. Det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen derimod, han anbefalede at stemme for Forslaget, ikke fordi der var nogen Alvor i det, sagde han, men fordi det kostede det mindst mulige, og det ærede Medlem tilføjede, at havde det budt paa en mindre Udgift end den, det byder paa, havde han saa meget hellere stemt for det. Jeg gentager: Hvis det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen er Ordfører for Retsforbundet, har Partiet i Sandhed slaaet en Kolbøtte, som der ikke er mange Sidestykker til, og hvis det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen ikke er Ordfører for Partiet, gaar jeg ud fra, at de Medlemmer af Partiet, som ikke deler hans Opfattelse, tager Standpunkt til denne Tale, saaledes at ogsaa Retsforbundets Vælgere kan se, hvad det er for en Politik, Partiet fører paa Rigsdagen i denne Sag.

Endnu har jeg nogle Bemærkninger at gøre til den højtærede Udenrigsminister, hvis Tale i Fredags jo har bidraget saa væsentligt til at forlænge denne Forhandling. Naar man ser paa Virkningen af denne Tale af den højtærede Udenrigsminister, mindes man en Udtalelse, der for nogle Aar siden faldt her fra denne Talerstol, af et æret socialdemokratisk Medlem i en Tale, som han rettede mod nogle Udtalelser, der

var fremsat af Arbejdsgiverforeningens Formand — jeg skal ikke angive den Spalte, hvor det ærede Medlems Udtalelse staaar, for saa vilde jeg røbe det ærede Medlem, og det vil jeg ikke gøre, fordi jeg holder meget af ham. Det ærede socialdemokratiske Medlem polemiserede altsaa mod en Tale af Arbejdsgiverforeningens Formand, og saa sagde han, at hvis Hr. Langkjær ikke havde holdt denne Tale, som han altsaa holdt, saa havde den ikke gjort de Ulykker, som den altsaa gjorde. Jeg vil sige til den højtærede Udenrigsminister, at hvis han ikke havde holdt den Tale, som han holdt i Fredags, saa havde vi været færdige for længe siden, saa havde vi ikke staaet her i Dag.

Den højtærede Udenrigsministers Tale er fra mange Sider blevet stemplet som en mærkelig Tale, og den var i Sandhed mærkelig i sine Paastande og Sammenstillinger og mere end mærkelig ved den Letsindighed, hvormed den skyder Udlandets Vurdering af Danmarks Stilling til Side som noget, der ikke vedkommer os og ikke har nogen Plads i vore Overvejelser.

Lad mig først sige et Par Ord om den højtærede Udenrigsministers Sammenstillinger. Han forsøger en Sammenstilling mellem dansk Forsvarsberedskab og svensk og norsk med det Formaal at vise, at vi vil være meget pænt paa Linie med Sverige og Norge, naar vi vedtager det foreliggende Afrustningsforslag. Ganske vist, siger den højtærede Udenrigsminister, har Sveriges Militærvæsen gennem Tiderne været betydelig stærkere udviklet i Forhold til Landets Indbyggertal og hele dertil svarende Stilling end Danmarks, men, siger den højtærede Minister, den sidste Forandring, der foregik i Sverige, betyder, naar den er fuldt gennemført, en Nedgang i Udgifterne i Forhold til den tidligere svenske Ordning paa 60 pCt., og det Forslag, den danske Regering her forelægger, betyder i Forhold til den nuværende Ordning ligeledes en Nedgang paa ca. 60 pCt., saa hvis man skal sammenligne, ser den højtærede Udenrigsminister ikke, hvilken stor og afgørende Forskel der bliver paa Danmarks og Sveriges Stilling.

Hvad er nu det, den højtærede Udenrigsminister her staaar og stiller op? Han ved, at Sverige for Tiden har siddende en Kommission til Overvejelse af en Nyordning af Sveriges Forsvarsberedskab. Hvilket Resultat der kommer ud af denne Kommissions Overvejelser, derom ved han intet som helst. Men Sveriges Forsvarsudgifter